

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **A. S.**, zast. Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem, se sídlem Purkyňova 6, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 5. 2019, č. j. OAM-229/VL-VL14-VL16-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 4. 2020, č. j. 62 Az 22/2019 - 37,

t a k t o :

- I. Žádost žalobce o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti **se zamítá**.
- II. Kasační stížnost **se odmítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Ustanovenému zástupci žalobce advokátovi Mgr. Ladislavu Bártovi **se nepřiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 28. 4. 2020, č. j. 62 Az 22/2019 - 37, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 5. 2019, č. j. OAM-229/VL-VL14-VL16-2019, kterým žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále „stěžovatel“) včasnou blanketní kasační stížnost. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 16. 6. 2020, č. j. 4 Azs 189/2020 - 9, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede, z jakých konkrétních důvodů napadá rozsudek krajského soudu a co navrhuje. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 17. 6. 2020, stanovená lhůta jednoho měsíce k doplnění kasační stížnosti tak měla uběhnout v pátek 17. 7. 2020.

[3] Právě v tomto posledním dni stanovené lhůty k doplnění kasační stížnosti Nejvyšší správní soud obdržel žádost stěžovatele o její prodloužení z vážných důvodů o jeden měsíc podle § 106 odst. 3 s. ř. s. V této žádosti se uvádí, že zástupci stěžovatele byla dne 17. 7. 2020 telefonicky nařazena Krajskou hygienickou stanicí Moravskoslezského kraje karanténa kvůli podezření z nákazy onemocněním COVID-19, neboť byl v blízkém kontaktu s osobou, jíž bylo toto onemocnění diagnostikováno. Za této situace se nemohl zástupce v průběhu pracovní doby dne 17. 7. 2020 dostavit do své kanceláře a za pomoci spisového materiálu dokončit koncept doplnění kasační stížnosti a zaslat jej Nejvyššímu správnímu soudu. V závěru

žádosti zástupce stěžovatele uvedl, že potřebné potvrzení krajské hygienické stanice či obdobné dokumenty zašle Nejvyššímu správnímu soudu ihned poté, co se mu je podaří získat.

[4] V rozporu s tímto příslibem však zástupce stěžovatele písemně nedoložil, kdy mu byla karanténa nařízena a v jakém trvání. Proto byl přípisem ze dne 21. 7. 2020, č. j. 4 Azs 189/2020 - 17, a ze dne 14. 9. 2020, č. j. 4 Azs 189/2020 - 23, vyzván, aby tak učinil ve lhůtě dvou týdnů od jejich doručení. Zástupce stěžovatele však na tyto výzvy doposud nikterak nereagoval a místo toho zaslal dne 17. 8. 2020 Nejvyššímu správnímu soudu podání označené jako doplnění kasační stížnosti.

[5] Podle § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.*

[6] V posuzovaném případě je zřejmé, že zástupce stěžovatele svou tvrzenou karanténu vůbec ničím nedoložil, i když byl k tomu dvakrát vyzván, a to navíc podruhé s upozorněním, že doklad o nařízení a trvání karantény je zásadní pro rozhodnutí o žádosti o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti. Přitom od posledního dne lhůty pro doplnění kasační stížnosti, ve kterém měla být zástupci stěžovatele nařízena karanténa, již uplynula doba více než tři měsíců, za kterou bylo možné potřebné potvrzení od krajské hygienické stanice získat. Ostatně zástupce stěžovatele k výzvám soudu nesdělil, že by se o to bezvýsledně pokusil. Za této situace musí Nejvyšší správní soud vycházet z toho, že zástupce stěžovatele neprokázal své tvrzení o nařízení karantény i o z ní vyplývající nemožnosti doplnit kasační stížnost v poslední den stanovené lhůty, a tudíž ani existenci vážného důvodu pro prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti za použití § 106 odst. 3 poslední věty s. ř. s. Proto Nejvyšší správní soud žádost stěžovatele o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti zamítl.

[7] Dále se Nejvyšší správní soud zabýval tím, zda po zamítnutí uvedené žádosti ještě zbyl nějaký časový prostor pro včasné doplnění kasační stížnosti či zda je možné v tomto směru přihlédnout k podání ze dne 17. 8. 2020, kterým zástupce stěžovatele bez výzvy soudu doplnil kasační stížnost místo toho, aby doložil nařízení své karantény a prokázání vážného důvodu pro vyhovění žádosti o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti. V této souvislosti však musel Nejvyšší správní soud vycházet z toho, že podle § 106 odst. 3 s. ř. s. nedochází po dobu od podání žádosti o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížností do právní moci rozhodnutí o ní k stavění lhůty pro doplnění kasační stížnosti, jako je tomu například podle § 35 odst. 10 předposlední věty s. ř. s. u lhůty stanovené pro podání návrhu na zahájení řízení při podání žádostí o osvobození od soudních poplatků nebo o ustanovení zástupce. Dále je třeba zdůraznit, že stěžovatel je zastoupen právním profesionálem, který mohl vymezit stížnostní námitky již v kasační stížnosti, následně kdykoliv během měsíční lhůty od doručení výzvy soudu a pokud toho nebyl na samém jejím konci schopen z objektivních důvodů, postačilo, kdyby jejich existenci prokázal. Pokud to však neučinil ani přes dvojí výzvu soudu, jenž proto musel žádost o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti zamítnout, a současně již dne 17. 7. 2020 uplynula původní měsíční lhůta pro uvedení důvodů kasační stížnosti, pak je kasační stížnost evidentně neprojednatelná a k podání ze dne 17. 8. 2020 již nelze přihlížet.

[8] V tomto postupu přitom nelze spatřovat odepření stěžovateli přístupu k soudu, nýbrž důsledek nepochopitelné procesní pasivity jeho zástupce, kterou nelze překlenout nad rámec zákonné úpravy, protože by to znamenalo porušení zásady rovnosti účastníků soudního řízení zakotvené v § 36 odst. 1 věty první s. ř. s. Ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s.

pokračování

totiž nepochybně představuje prvek zásady koncentrace řízení o kasační stížnosti a marné uplynutí měsíční lhůty k jejímu doplnění stanovené v usnesení soudu, kterým je stěžovatel vyzván k doplnění chybějících náležitostí kasační stížnosti, má za následek vznik jejího neodstranitelného nedostatku, s výjimkou případu, kdy soud rozhodne o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti na základě včasné žádosti stěžovatele, k čemuž však v dané věci zaviněním jeho zástupce nedošlo.

[9] S ohledem na všechny uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl z důvodu neodstranění jejích vad stěžovatelem ve lhůtě k tomu stanovené usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 4 Azs 189/2020 - 9.

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

[11] Současně Nejvyšší správní soud nepřiznal krajským soudem ustanovenému zástupci stěžovatele advokátu Mgr. Ladislavu Bártovi, jehož zastupování tvá podle § 35 odst. 10 věty poslední i v řízení před kasačním soudem, odměnu a náhradu hotových výdajů za zastupování v řízení o kasační stížnosti, neboť s ohledem na uvedené skutečnosti v něm ve prospěch stěžovatele neučinil žádný úkon právní služby.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. listopadu 2020

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu